

Apalaška pot: 3500 kilometrov hribov in Amerike

Posebna čast je bila, ko sem bil leta 2017 prvi Slovenec, ki je prehodil 'mater vseh poti', ameriško Apalaško pot. Tudi zato, ker je ta ameriška transverzala resnično dolga in kar lepo poskočna: po Apalačih, pogorju, ki poteka vzporedno z vzhodno obalo ZDA, napravi veličastnih 3500 kilometrov, pri tem preči 14 ameriških zveznih držav in pridela skupnega vzpona za 142 kilometrov. Toliko, kot če bi se kar šestnajstkrat povzpел na vrh Everesta, in to ne iz baznega tabora, kar lepo z nivoja morske gladine.

Posebna čast jo je bila prehoditi tudi zato, ker je to ena ameriških ikon, ena izmed tistih vezi, ki so jih vzpostavili, da držijo skupaj to deželo mnogo nasprotij in skrajnosti.

Izmed okoli štirih milijonov ljudi, ki jo vsako leto obišejo, sem bil med peščico tistih, ki se jo odločijo in jim jo tudi uspe prehoditi v celoti v času ene pohodniške sezone, ki tam traja med marcem in oktobrom. Takšne planince imenujejo thru-hikerji in te še posebej slavijo: v zrelih domačih vidijo čvrstost svojega naroda, v mlajših obet njegove lepe prihodnosti, v tujih poklon svojim lepim hribom.

Nekaj izvrstnega je bil ta pohod nadalje zato, ker je za to pogorje značilna tudi izjemna raznovrstnost življenja. Gotovo, ker s svojo izjemno dolžino sega od subtropskega območja juga ZDA prek zmerne celinskega območja osrednje atlantske obale vse do tajge Nove Anglije. A ob šimi paleti živga, izhajajočega iz pre-

hoda takšnih temperaturnih pasov, je hkrati v več posameznih predelih rastlinskih in živalskih vrst okoli tebe toliko, kolikor jih v Evropi preprosto ne premoremo – domorodnih vrst dreves je recimo na našem kontinentu 79, samo v enem narodnem parku ob Apalaški poti jih je 182, v njem je tudi 1000 vrst grmovnic, 2000 vrst gliv in gob, 200 vrst nadvse živopernih ptic in še toliko tega.

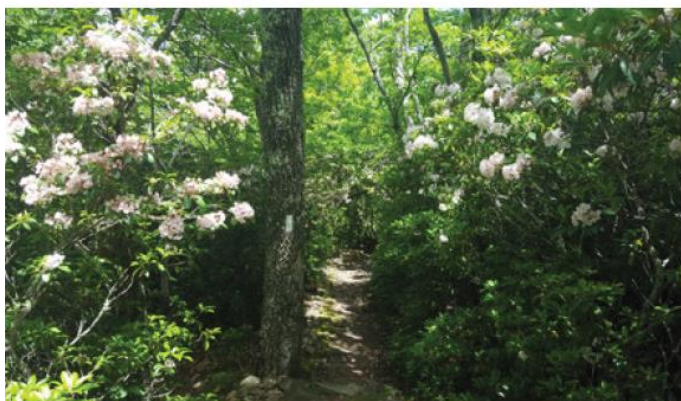
Razlogov, da je bila pot tako sijajna, je bilo potem še mnogo. 99 % te transverzale poteka po stezah. Izvrstno je tudi vzdrževana in markirana. Gre za divjinsko pot, na kateri si vznemirljivo blizu številnih zverem in drugim nevarnim živalim, pa zelo daleč od vsega človeškega; v območju, imenovanem Sto milj divjine, si na neki točki dejansko skoraj dvesto kilometrov od prvega zaselka, kaj šele prave vasi ali mesteca. Kot značilna ameriška transverzala je bila Apalaška pot fascinantna tudi zaradi povsem drugačne tradicije planinstva, divjinskega, pri katerem se lahko zanašaš

le na preprosta zavetišča, sicer pa v nahrbtniku prenašaš tako svojo spalnico kot kuhinjo in še posebej težko shrambo. In zaradi odmakrjenosti od civilizacije in neverjetno poceni hrane v ZDA je Apalaška pot konec koncev tudi ena cenejših transverzal; nekaterim, resda zelo asketskimi planincem, jo uspe prehoditi, ne da bi zapravili več kot 100 dolarjev na mesec hoda.

Ob vsem tem in še toliko drugih rečeh je bila to tudi pot, ki mi je dala toliko navdih. Po izkušnji z nje sem napisal potopisni roman Apalaška pot: 3500 kilometrov hribov in Amerike, ki ni postal le prodajna uspešnica, temveč je tudi požel vrsto priznanj: za najboljši literarni prvenec, za najboljši potopis in za najboljši samozaložniško delo.

  dr. Jakob J. Kenda,
PD Krim

Več o Apalaški poti najdete na www.apalaska.si, kjer lahko tudi po posebej ugodni ceni naročite potopisni roman s te transverzale.

Neskončni slavoloki cvetja ob stezi na jugu poti

Značilen večer pred značilnim zavetiščem ob poti

Vzponi na nevihtne severne vršace skladno z divjinsko tradicijo nimajo klinov in jeklenic.